

РЕШЕНИЕ

№ 6371

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5630** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 от ДОПК.

Образувано е по Жалба Вх. № 20138/09.06.2021г. на АССГ, депозирана чрез административния орган, на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Д. Б., чрез процесуален представител адв. В., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. С. – ръководител на ревизията, в частта на установения резултат на допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв., за данъчните периоди от м.01.2019г. до м. 12.2019г. и м. 02.2020 г. В останалата част ревизионния акт е обжалван по административен ред и е влязъл в сила. В оспорената част, Ревизионен акт /РА/ №Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., е потвърден изцяло с Решение № 645/21.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва акта като незаконосъобразен поради необоснованост и немотивираност на изводите на административния орган, за липсата на реалност на доставките, по отношение на които не е признато правото на приспадане на данъчен кредит, за процесните периоди, което противоречи на материалния закон. Излага съображения, че дружеството не следва да търпи негативи от това, че доставчиците по спорните фактури, не са открити, не са събрани всички счетоводни документи от тях или не са извършвали надлежно осчетоводяване на доставките, както и че

последващата реализация по доставките, която се установява, обосновава правото на приспадане на начисления ДДС. Иска се от съда да отмени РА, в оспорената част. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., не представя становище. Всъдебно заседание, редовно призван, не изпраща представител. Не претендира съдебно деловодни разноски.

Претендира съдебно-деловодни разноски.

Софийска градска прокуратура, не депозира становище, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221520002963-020-001 от 22.05.2020 г., връчена по електронен път на 09.06.2020 г., изменена със Заповед №Р-22221520002963-020-002 от 08.09.2020 г., с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2019 г. до 29.02.2020 г. Заповедите са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.. Срокът за извършване на ревизията е до 09.11.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520002963-092-001 от 30.11.2020 г., връчен по електронен път на 06.01.2021 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, от ревизираното лице не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 02.02.2021 г.

С цел събиране на доказателства са предприети от ревизиращите органи процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221520002963-040-001 от 19.08.2020 г. От ревизираното лице не са представени изисканите документи и писмени обяснения и не е осигурен достъп за проверка на оригинални счетоводни и търговски документи. На основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК органите по приходите приемат, че доказателствата, които са изискани и не са представени не съществуват.

Дружеството-жалбоподател има за основен предмет на дейност: производство на мебели за офиси и магазини и производство на канцеларски и търговски мебели, без столове, в т.ч. и свързани с това дейности. [фирма] е регистрирано по ЗДДС, считано от 21.08.2013 г., дерегистрирано на 13.06.2014 г. и отново регистрирано на 22.10.2014 г. Дружеството не е декларирало собствени или наети търговски обекти и складови помещения.

Органите по приходите са констатирани, че ревизираното лице е издавало фактури, отразени в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС. Не са представени първични счетоводни документи, търговска документация или други

документи, във връзка с което не е установен предметът на извършените доставки. Органите по приходите са отбелязали, че не са събрани доказателства за извършени от [фирма] доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. За отразените доставки в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС за ревизираните периоди и начисленият данък е установено, че е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. През ревизираните данъчни периоди са издадени фактури с данъчна основа общо в размер на 405 034,93 лв. и ДДС общо в размер на 81 006,59 лв.

През ревизираните периоди [фирма] е декларирало в дневниците за покупки доставки с право на пълен данъчен кредит с данъчна основа общо в размер на 383 484,94 лв. и ДДС общо в размер на 76 696,73 лв.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на част от доставчиците на ревизираното лице, както следва: [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от извършените насрещни проверки са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/. При извършване на насрещните проверки са изготвени ИПДПОЗЛ, връчени по електронен път на [фирма] и [фирма] и по реда на чл. 32 от ДОПК на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. От дружествата не са представени изисканите документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчиците на дружеството-жалбоподател, посочени по-горе, са с прекратена регистрация по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС /данъчни нарушения/. Същите имат задължения към бюджета в големи размери. Към датата на издаване на фактурите на ревизираното лице са назначени по трудови правоотношения 8 лица в [фирма] и 3 лица в [фирма]. Във [фирма], [фирма], „АЛПИЦИ Т.“ и [фирма] няма назначени лица по трудови правоотношения.

[фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са отразили фактури, издадени на [фирма] в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. [фирма] е включило в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС фактурите, издадени на ревизираното лице.

Органите по приходите са обобщили, че от ревизираното лице и от доставчиците не са представени документи и доказателства, удостоверяващи извършване на процесните доставки. Липсват доказателства за предмета на доставките, данни за отразяване на получени стоки и услуги в счетоводството на ревизираното лице и използването на същите за извършване на последващи доставки. Посочено е, че съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК в случай че лицето не представи изискани по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства.

Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури, отразени в дневниците за покупки и справки-декларации от гореописаните доставчици, както следва: - по фактура №0...0426 от 10.02.2020 г., издадена от [фирма] ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 272,00 лв.; - през м. 12.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6 470,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма]; - през м. 11.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 7 518,00 лв. по 6 фактури, издадени от [фирма]; - през м. 09.2019

г. и м. 12.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 3 286,40 лв. по 3 фактури, издадени от [фирма]; - през м. 06.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 720,00 лв. по 3 фактури, издадени от [фирма]; - през м. 04.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 3 676,00 лв. по 8 фактури, издадени от [фирма].

В хода на административното и съдебното производство, не са представени доказателства или данни за организирано и водено от ревизираното лице текущо счетоводно отчитане на стопанските операции в съответствие с изискванията на чл. 3, ал. 3 от Закона за счетоводството /ЗСч/.

Установено е от ревизиращите органи, [фирма] за ревизираните периоди е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не са представени в хода на ревизията, в резултат на което не са изпълнени изискванията на разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

На основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 1-6 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 76 696,73 лв. по всички фактури, декларирани от [фирма] в дневниците за покупки и справки-декларации по ЗДДС. Фактурите са описани в приложение №1, неразделна част от РД.

На следващо място от страна на проверените доставчици не са представени документи и доказателства за материална и технологична обезпеченост за извършване на доставките. Доставчиците, с изключение на [фирма] не са отразили в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС фактури с получател [фирма], факт, който подкрепя изводите на органите по приходите, че ревизираното лице не е получило доставки на стоки и услуги.

РА е обжалван по административен ред и е потвърден в оспорената част с Решение № 645/21.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП. Установява се, че, както и в хода на административното, така и в хода на съдебното оспорване на РА, жалбоподателят посочва, че: оспорва РА в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит, в резултат на което са установени задължения в размер на 89 647,06 лв. Следва да се отбележи, че допълнително установените задължения с РА са общо в размер на 87 732,77 лв., в т.ч. ДДС за довносяне общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв. В жалбата лицето е посочило задължение общо в размер на 89 647,06 лв., в т.ч. ДДС в размер на 78 611,02 лв. и лихви в размер на 11 036,04 лв. Разликата в размер на 1 914,29 лв. между установеното с процесния акт допълнително задължение и посочената от жалбоподателя сума е формирана от декларирани задължения по ЗДДС на дружеството, които не са внесени, както следва: м. 09.2019 г. – 478,97 лв.; м. 11.2019 г. – 1 395,43 лв.; м. 12.2019 г. – 173,34 лв. и за м. 02.2020 г. декларирани за възстановяване данък в размер на 133,45 лв.

По горните съображения решаващият орган намира, че РА следва да се потвърди като законосъобразен досежно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 76 696,73 лв. по фактурите, издадени на жалбоподателя от доставчиците за ревизираните периоди, както следва: [фирма], ЕИК[ЕИК] - 128,78 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 75,50 лв.; „АКВАПРО ЛОГИСТИК Е. – 3 286,40 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 12,12 лв.; [фирма] -1 720,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 4 945,02 лв.;

[фирма], ЕИК[ЕИК] - 22,60 лв.; [фирма] – 272,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 361,84 лв.; [фирма], ЕИК 13131350 – 185,07 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 43,95 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 12,80 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 242,53 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 66,67 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 7 518,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 2,17 лв.; „ВАС ПРО О., ЕИК[ЕИК] - 291,55 лв.; [фирма], ЕИК 17567366- 818,84 лв. [фирма], ЕИК[ЕИК] - 238,77 лв. [фирма], ЕИК[ЕИК] - 198,52 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 319,18 лв.; „Д. 09 О., ЕИК[ЕИК] - 173,33 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 13,54 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 1 155,35 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 32,97 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 295,35 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 434,33 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 61,14 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 81,67 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 226,84 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 347,11 лв.; „ИНТЕЗА О.“, ЕИК[ЕИК] - 17,14 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 493,54 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 38,34 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 578,12 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 20,32 лв.; [фирма] – 6 672,78 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 15,69 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 15,95 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 62,27 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 1 008,68 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 97,31 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 8,06 лв.; [фирма] – 3 676,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 3 160,98 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 5,30 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 299,52 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 47,07 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 80,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 134,33 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 8,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 54,33 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 22,29 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 2 035,25 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 64,06 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 1 627,61 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 28,93 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 22,98 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 550,08 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 20 581,53 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 54,12 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 33,90 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 87,70 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 2 421,53 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] – 1 434,24 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 46,12 лв.; [фирма],[ЕИК]- 2,03 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 18,26 лв.; „ТРИУМФ 23“ КД, ЕИК[ЕИК] - 10,58 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 50,21 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 268,49 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 801,28 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 11,67 лв.; [фирма] – 6 470,00 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 16,35 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 18,13 лв.; [фирма], ЕИК[ЕИК] - 29,62 лв.

По делото не се оспорват фактите, установени от ревизиращия екип, въз основа на извършени насрещни проверки, проверки от масивите на НАП, изпратени искания за предоставяне на документи, по отношение на доставчиците на дружеството. Жалбоподателят изразява становище, че не следва да носи отговорност за предходните си доставчици. В съдебното оспорване са представени за пръв път по опис допълнителни доказателства /По опис 1 бр. класьор/, представляващи: 1. Граждански договор между [фирма] и ФЛ А. Т.; Граждански договор между [фирма] и Б. И.; Граждански договори между [фирма] и ФЛ: Ж. Ж. и Н. Я.; Граждански договори между [фирма] и ФЛ: М. Д. и К. Д.; Договор за СМР от 06.01.2020г. между [фирма] и [фирма]; ведно с приемо-предавателни протоколи към договора; писмени обяснения; договор за наем на МПС и талон на МПС, както и съпровождащи договорите, заверени преписи от фактури за извършени плащания към сочените по договорите доставчици. Съдът е приел представените по опис доказателства, в заверен препис от жалбоподателя, но същия не ги кредитира по делото, по следните съображения: Гражданските договори, както с ФЛ, така и за извършване на дейности с ЮЛ /за СМР/, представени в хода на съдебното производство, поради липсата на други официални доказателства,

удостоверяващи регистрацията на тези договори, валидното заплащане на данъци и осигуровки, както и наличието на валидни декларации за удостоверени и заплатени по надлежния ред данъци от ФЛ, по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, които представляват официални доказателства за валидността на представените частни писмени документи, разколебават тяхната доказателствена стойност, поради възможността, да бъдат създадени и антидатиращи за целите на процеса. По своето съдържание, те са еднотипни, бланкови, без възможност да се извърши идентификация на вида доставка-на услуга или стока, по смисъла на ЗДДС, както и по конкретен предмет по СМР. Затова и с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя, съдът не ги кредитира по делото, поради което не следва да ги обсъжда в изводите си по същество на спора.

Не са представени доказателства, във връзка с установяването на последващи доставки, по отношение на спорните в производството доставки на стоки и услуги.

В съдебното производство са представени и приети писмени доказателства и електронни доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, поради което и жалбата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит:

Ревизиращите органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит, по отношение на процесните фактури и доставчици, подробно описани във фактическата част на РА, РД и настоящото решение, като са обосנוвали отказа си с неизпълнение на кумулативните изисквания на чл. 68, ал. 1, т.1 от

ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25 и чл. 6 и чл.9 от ЗДДС, поради липсата на достатъчно данни и доказателства, от които да се направи обоснован извод за наличие на реални доставки.

Този извод е правилен.

Съгласно чл.68 и чл.69 ЗДДС предпоставките за приспадане на данъчен кредит са следните: да е извършена реална доставка от регистриран по ЗДДС доставчик; тази реална доставка да е облагаема; предметът на доставката да е използван за последващи доставки, за целите и в рамките на извършваната от регистрираното лице икономическа дейност; тези последващи доставки да са също облагаеми. Тези предпоставки са кумулативни.

От доказателствата по делото, при техния съвкупен анализ, не може да се направи категоричен извод за реални доставки по процесните фактури, по които е отказано признаване правото на данъчен кредит, доколкото по делото е безспорно установено, само наличието на процесните фактури, отразени в дневниците по ЗДДС, без да са налице доказателства за тяхното надлежно осчетоводаване, както при жалбоподателя, така и при доставчиците. По смисъла на чл. 6, ал. 1 и от ЗДДС, доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно чл. 9 от ЗДДС Доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Данъчното събитие -чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по [чл. 16](#). Данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена, т.е. за целите на данъчното облагане по ЗДДС от доставчика и от ревизираното лице, следва да са представени конкретни доказателства, че стоката е доставена, съответно услугата е извършена.

Въпреки наличието на данъчни документи, които формално съдържат изискващите се от закона реквизити по чл. 114 от ЗДДС, в хода на ревизионното и съдебното производство не са представени доказателства, които да установяват доставките, а именно: липсват други първични счетоводни документи, оферти, поръчки, приемо-предавателни протоколи, документи удостоверяващи конкретно извършване на плащане по фактурите. Не е установено надлежно отразяване в Дневниците за продажби и Справки-декларации по ЗДДС, отразяването на процесните фактури, от доставчиците. Следва да се отбележи, че тези данни не се дължат само на невъзможността да бъде извършена проверка на конкретни доставчици и непредставянето на доказателства от тяхна страна, доколкото при режима на ДДС, справки-декларации и дневници за продажби, по отношение на част от последните, не са установени и информационния масив на НАП. Същите, същевременно са и deregистрирани по ЗДДС, при това по инициатива на приходната администрация, въз основа на констатирани нередности.

Наличието на доставка винаги е факт от обективната действителност, който има конкретни времеви и пространствени параметри. Проявлението му следва да се установи и докаже от страната, която се позовава на него и съответно ползва произтичащите от това благоприятни правни последици, в случая

право на приспадане на данъчен кредит, поради което и съдът прави извод, че ревиизращите органи, обосновано и мотивирано, след преценката и анализа на всички относими данни и доказателства в ревизионното производство, са стигнали до извода за липсата на реалност на доставките по спорните фактури.

Законодателят не свързва упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит единствено с притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, какъвто всъщност е настоящият случай. Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, правните последици по който могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка, която се преценява с оглед на всички други доказателства, свързани с нея. Правото на данъчен кредит по получени доставки не може да бъде признато, ако не са налице предпоставките за това, и по-специално, ако фактурите, по които това право е претендирано, не отразяват действително осъществени доставки, при това именно от посочения в тях доставчик, независимо дори и при наличието на фактурирани от жалбоподателя последващи доставки. В този смисъл, констатираните от ревизиращите органи факти, свързани с липсата на кадровата и материална обезпеченост на доставчиците, да извършат конкретните доставки, е факт, който попада в обхвата на проверката и липсата му, съпроводена с липса на данни и доказателства, за извършване на доставките, обосновава правилен извод за липсата на реална възможност за изпълнение на доставката, а от тук и аргументира липсата на доставка. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да са налице фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от същия закон.

В обобщение на гореизложените следва да се посочи, че представените фактури сами по себе си не са доказателство за настъпване на данъчно събитие, нямат прехвърлително действие. Не е достатъчно само наличие на издаден данъчен документ /фактура/ и съответните и отразявания в счетоводството на доставчика и на получателя, а следва да е установено, че стопанската операция е действително осъществена, съобразно принципите на чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството /ЗСч./. Указаният принцип изисква сделките и събитията да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма. В този смисъл е и практиката на СЕС, съгласно която, не се допуска възстановяването и приспадането на ДК, ако не е установена реалността на всяка фактурирана доставка, само въз основа на фактури и надлежното им осчетоводяване от РЛ, които не се подкрепят от други валидни документи и доказателства./ в този смисъл: Решение по дело С-342/; дело С-152/02; обединени дела С-354/03, С- 355/03 и С-484/03/.

При съвкупната преценка на доказателствата по настоящата преписка, съдът счита, че липсват действително осъществени доставки по фактурите, за които е ползван данъчен кредит, за процесните доставчици, предвид установената липса на първични счетоводни документи, обективиращи доставките, липсата на доказателства за последващи доставки, в обхвата на икономическата

дейност на ревизираното лице, както и липсата на технически и организационни ресурси у изпълнителите за осъществяване на доставката. Ето защо съдът намира, че не може да бъде безспорно установено, че тези дружества са действителните доставчици на стоките и услугите. Макар и в конкретния случай, да не се позовават на данъчна измама, данъчните органи, имат правото да считат наличието на фактури, съдържанието на които не се подкрепя от други обективни доказателства, за част от данъчна измама и в този случай да отказват право на приспадане на ДДС, доколкото жалбоподателят би следвало да знае с оглед предмета си на дейност, кои са доставчиците му и дали могат да изпълнят чрез материална, техническа и кадрова обезпеченост доставките. (В този смисъл Решение на Съда на ЕС от 19 декември 2000 г. по дело *Schmeink & Cofreth и S.*, C-454/98, точка 62 и Определение от 3 март 2004 г. по дело *T. S.*, C-395/02, точка 30). Този извод не се променя от обстоятелството, че впоследствие жалбоподателят е фактурирал към възложителите услуги от същия вид и количество и на близка стойност, за действителното извършване на които спор от страна на органите по приходите не е повдиган. Правото на данъчен кредит по получени доставки не може да бъде признато, ако не са налице предпоставките за това, и по-специално, ако фактурите, по които това право е претендирано, не отразяват действително осъществени доставки, при това именно от посочения в тях доставчик, независимо от наличието на фактурирани от жалбоподателя доставки. Непосочването и недоказването по безспорен начин на съществени елементи от претендираните доставки води до обосноваването на предположение, че такива не са извършени и то именно от дружествата, издали фактурите. При това положение, след като не може да бъде направен обосноваван извод, че фактурите, за които е ползван данъчен кредит, са издадени във връзка с действителна доставка на отразените в тях стоки и услуги, правилен е извода за липса на реалност на доставките, доколкото не е безспорно установено, че документират действителни стопански операции, извършени изобщо или точно от издателите. Липсва доказано данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС, както и предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поради което данъкът не е станал изискуем и не е възникнало задължение за начисляването му, и съответно отказът на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС да бъде признато право на данъчен кредит за жалбоподателя, за процесния период, за неправомерно начисления данък, е основателен и законосъобразен, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, за процесните фактури и Ревизионен акт, в оспорената му част, съобразно Решение № 645/21.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, е издаден в съответствие и при правилното приложение на процесуалния и материален закон, поради което е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото, ответната страна има право на съдебно-деловодни разноски. Такива не се претендират, поради което и не се присъждат.

**Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК
Административен съд София-град, III-то отделение,63 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Д. Б., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. С. – ръководител на ревизията, в частта на установения резултат на допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв., за данъчните периоди от м.01.2019г. до м. 12.2019г. и м. 02.2020 г. , потвърден в оспорената част с Решение № 645/21.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, **като неосонвателна.**

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: